

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.824 van 30 mei 1996
in de zaak A. 68.904/VII-13.970.**

In zake : de n.v. VELOUTA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VANDER STICHELE,
kantoor houdende te ALSEMBERG,
Waterpoel 84

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. VELOUTA op 14 mei 1996 ingediend heeft om bij wege
van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- in hoofdorde, artikel 2 van het besluit van 6 mei 1996
van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstel-
ling inzoverre het het besluit van de bestendige
deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van
16 november 1995 houdende het verlenen van een mi-
lieuvergunning voor een jaar op proef voor het
veranderen door wijziging en uitbreiding van een
bestaande tapijtweverij tot een meubelstoffenweverij,
wijzigt door de aanvulling met geluidsvoorwaarden, en,
- in ondergeschikte orde, het gehele voormelde
ministerieel besluit van 6 mei 1996;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 15 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VANDER STICHELE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1. Verzoekster baat een tapijtweverij uit te Deerlijk, Beverenstraat 17.
2. Zij dient op 19 juli 1995 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag in voor het veranderen door uitbreiding en wijziging van de tapijtweverij tot een meubelstoffenweverij.
3. Die vergunning wordt haar verleend op 16 november 1995 onder bepaalde voorwaarden, o.m. met betrekking tot geluid en trillingen.

4. Omwille van voormelde voorwaarden tekent verzoekster beroep aan tegen het besluit van de bestendige deputatie van 16 november 1995.

5. Met het bestreden besluit wordt dit beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard en het beroepen besluit bevestigd. Bovendien worden de bijzondere vergunningsvoorwaarden vervat in laatstvermeld besluit als volgt aangevuld :

- "- het specifieke geluid voortgebracht door het bedrijf en gemeten nabij de woningen langs de Droogtestraat dient beperkt te worden tot 35 dB(A) gedurende de nachtperiode (van 22 tot 07 uur);
- in afwachting van het treffen van de nodige maatregelen om aan de hogervermelde voorwaarde te kunnen voldoen is het weven verboden gedurende de nachtperiode (van 11 tot 07 uur)";

Overwegende dat de verwerende partij bij wege van exceptie opwerpt dat de vordering zoals ze in hoofdorde is geformuleerd onontvankelijk is, gelet op het ondeelbaar karakter van het bestreden besluit; dat verzoekster hieromtrent in haar verzochtschrift aanvoert dat die voorwaarden een losmakelijk karakter bezitten omdat zij geen belang heeft bij een ruimere schorsing en omdat die voorwaarden niet nodig zijn om de hinder van de inrichting binnen aanvaardbare perken te houden;

Overwegende dat de argumenten van verzoekster niet dienend zijn omdat zij vreemd zijn aan het inhoudelijk verband tussen de desbetreffende voorwaarden en de andere bepalingen van het bestreden besluit; dat bedoelde vergunningsvoorwaarden niet van het bestreden besluit lijken te kunnen gescheiden worden, daar uit de motivering van dat besluit prima facie blijkt dat zonder die geluidsvoorwaarden de verwerende partij de vergunning in haar totaliteit zou hebben geweigerd; dat de exceptie gegrond is; dat de ontvankelijkheid van de

vordering zoals ze in ondergeschikte orde is omschreven niet wordt betwist;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste en de derde voorwaarde betreft, dat verzoekster ter staving van de uiterst dringende noodzakelijkheid en van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat zij ten gevolge van de opgelegde geluidsvoorwaarden 's nachts niet meer zal kunnen produceren, dat zij daardoor 30 % van de totale arbeidstijd verliest, hetgeen tot gevolg zal hebben dat zij belangrijke klanten niet meer tijdig zal kunnen bedienen en dat, gelet op de moeilijkheden waarmee de tekstielsector in België kampt, hierdoor haar voortbestaan ernstig bedreigd wordt; dat zij argumenteert dat dit nadeel imminent is; dat zij dit staft met stukken waaruit blijkt dat zij op zeer korte termijn belangrijke klanten dreigt te verliezen wanneer zij bepaalde bestellingen niet binnen enkele dagen kan uitvoeren;

Overwegende dat dit betoog overtuigt; dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat verzoekster dit nadeel aan eigen toedoen te wijten heeft; dat het aangevoerde nadeel immers rechtstreeks voortvloeit uit het bestreden besluit; dat de verwerende partij verzoekster niet vermag te verwijten dat zij reeds han-

delscontracten heeft gesloten alvorens in laatste aanleg over de vergunningsaanvraag was beslist; dat het sluiten van dergelijke overeenkomsten immers kadert in een normale bedrijfsvoering;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster als vierde middel de schending van de artikelen 1.1.2 en 4.5.2.1, § 5, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) aanvoert :

"doordat het bestreden besluit het geluid binnenhuis en buitenhuis kwalificeert als fluctuerend geluid en niet als stabiel geluid,

terwijl de definities van Vlarem II duidelijk bepalen dat fluctuerend geluid is 'geluid waarvan het niveau voortdurend en in belangrijke mate varieert; de variaties kunnen zowel periodisch als niet-periodisch zijn;...' en dat stabiel geluid is 'geluid waarvan de niveauschommelingen, gemeten met de snelle tijdsweging F, niet meer bedragen dan 5 dB (A) ... gedurende een periode van 5 minuten',

en terwijl artikel 4.5.2.1, paragraaf 5 van Vlarem II een correctiefactor enkel toelaat in geval van sterk fluctuerend geluid";

dat zij dit als volgt toelicht :

"De erkende deskundige die de metingen verricht heeft, heeft zowel in 1993 als in 1996 gesteld dat het geluid stabiel was. Zijn rapporten werden door de overheid niet betwist. De overheid brengt ook geen enkel ander argument aan om te besluiten dat het om fluctuerend geluid gaat.

Uit het onder de feiten genoemde rapport A9408.420E blijkt dat het verschil in specifiek niveau tussen LAeq en LA95 slechts 1 dB(A) bedraagt. Op basis van deze vaststelling en de toetsing ervan aan de zoëven geciteerde definitie van fluctuerend geluid, die het over belangrijke schommelingen heeft, moet er besloten worden dat de definitie kennelijk verkeerd gehanteerd is door het bestuur.

Aangezien de kwalificatie als fluctuerend geluid onjuist is, is de eraan gekoppelde gevolgtrekking dat een vermindering van het toegelaten geluidsniveau met 5 dB(A) aangewezen is omwille van de aard van het geluid, eveneens onwettig en moet artikel 2 van het bestreden besluit, desgevallend het gehele besluit

geschorst worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"4.1. In het vierde middel wordt de schending van de artikelen 1.1.2. en 4.5.2.1. van Titel II van het Vlarem aangevoerd om reden dat het bestreden besluit het specifiek geluid kwalificeert als fluctuerend geluid en niet als stabiel geluid.

4.2. Ter weerlegging van het middel dient te worden gewezen op het advies van ir. G. GEERAERT van de Afdeling Milieuvergunningen van AMINAL die in zijn verslag van onderzoek en advies inzake het beroep op pagina 13 vermeldt dat tijdens zijn onaangekondigd plaatsbezoek op 20 februari 1996 tot de volgende vaststelling werd gekomen :

'dat het specifieke geluid dat ik kan waarnemen zowel buitenshuis, als binnenshuis een fluctuerend karakter heeft en bijzonder storend moet zijn tijdens de nachtrust, het bedrijf werkt namelijk continu gedurende 5 dagen per week'.

Voormelde feitelijke vaststelling (dat klaarblijkelijk moet zijn geweest, gezien het anders niet als zodanig was waargenomen) volstaat reeds opdat er van een fluctuerend geluid, nl. geluid waarvan het niveau voortdurend en in belangrijke mate varieert, waarbij de variaties zowel periodisch als niet-periodisch kunnen zijn, sprake kan zijn, zodat toepassing van artikel 4.5.2.1. van Vlarem II geboden kan zijn.

4.3. Deze vaststelling verantwoordt op voldoende wijze de vaststelling in de aanhef van het bestreden besluit dat er in casu sprake is van een sterk fluctuerend geluid, wat het opleggen van een bovengrens aan het specifieke geluid toelaat.

4.4. Voor zoveel als nodig dient gesteld dat het middel zonder belang wordt gesteld. Verzoekende partij streeft met huidig beroep na om continu te kunnen exploiteren, dus ook 's nachts.

Artikel 5.41.0.4. bepaalt evenwel als algemeen principe dat rustversturende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verbonden zijn van 19 uur tot 7 uur, alsook op zon- en feestdagen. De eventuele toepassing van artikel 4.5.2.1. doet aan deze bepaling geen afbreuk.

Uit voorgaande blijkt dat het vierde middel niet ernstig is";

Overwegende dat verzoekster belang heeft bij het middel; dat artikel 5.41.0.4 immers bepaalt :

"Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5 zijn rustversturende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verboden van 19 uur tot 7 uur, alsook op zon- en feestdagen";

dat een eenvoudige lezing van de door de verwerende partij ingeroepen bepaling duidelijk maakt dat in de milieuvergunning kan afgeweken worden van het door die partij ingeroepen principieel verbod; dat dit te dezen het geval is, zoniet zou het opleggen van de betwiste geluidsvoorwaarden zinloos zijn;

Overwegende dat de aanhef van het bestreden besluit o.m. het volgende stelt :

"Overwegende dat in toepassing van art. 4.5.2.1. § 5 van Titel II van het Vlarem ingeval dat het specifieke geluid van een inrichting een sterk fluctuerend, intermitterend, incidenteel of implusachtig karakter vertoont, in de milieuvergunning een bovengrens aan dit specifieke geluid kan worden opgelegd; dat het specifieke geluid zowel buitenshuis, als binnenshuis een fluctuerend karakter heeft en bijzonder storend moet zijn tijdens de nachtrust, het bedrijf werkt namelijk continu gedurende 5 dagen per week;

Overwegende dat rekening houdend met het feit dat de woningen reeds bewoond waren toen de nieuwe weefgetouwen geplaatst werden het bedrijf absoluut de nodige maatregelen dient te nemen om het probleem ten gronde op te lossen, dat rekening houdend met de zwakke akoestische isolatie van de bovenverdieping van de woningen er dient gesteld dat 's nachts de richtwaarde van 40 dB(A) geldt i.p.v. 45 dB(A), en dat het specifieke geluid van het bedrijf dient gereduceerd tot 40 dB(A) - 5 dB(A) of 35 dB(A)";

Overwegende dat uit deze motivering afgeleid moet worden dat de vermindering van de geluidsnorm tot 35 dB(A) 's nachts mede het gevolg is van de toepassing van artikel 4.5.2.1, § 5, van Vlarem II en dat deze bepaling geacht wordt in casu toepasselijk te zijn omdat het specifieke geluid van de inrichting "een fluctuerend karakter heeft";

Overwegende dat de desbetreffende bepaling slechts toepasselijk is wanneer het specifieke geluid van een inrichting o.m. een "sterk" fluctuerend karakter vertoont; dat het dus niet volstaat dat het geluid een fluctuerend karakter heeft; dat bovendien de vaststelling dat het geluid een fluctuerend karakter heeft, wordt tegengesproken door het verslag van 25 februari 1996, waarnaar het bestreden besluit trouwens verwijst, van het als geluidsdeskundige ministerieel erkende studiebureau Avitech Acoustics, waarin op grond van metingen wordt gesteld dat het specifieke geluid een "stabiel geluid" is; dat de door de verwerende partij ingeroepen "vaststelling" van de dienst milieuvergunningen, waaromtrent niet wordt gespecificeerd of ze met metingen gepaard ging, in deze stand van het geding niet lijkt op te wegen tegen voormelde studie; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 6 mei 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing nr. 34009/14/A/2 van 16 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende verlenen van de vergunning aan n.v. VELOUTA, Beverenstraat 17, 8540 Deerlijk, om een inrichting te veranderen gelegen te 8540 Deerlijk, Beverenstraat 17.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertig mei 1900 zesennegentig, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.